

Unntaket fra kjønnsnøytral barnelov - § 35, 1. ledd

Likestilling mellom mor og far er barnets beste. Alle politiske partier har likestilling mellom kjønnene som en viktig politisk agenda. Når likestilling er viktig på *arbeidslivets* område så er det **ikke mindre på familielivets område.**

Familierelasjonen er for de langt fleste enda viktigere enn arbeidsplassen.

Likestilling mellom mor og far gir et likestillingsscript for barnet som bidrar til dets senere i voksen alder beholder positive holdninger til likestilling mellom kjønnene. Dette er til barnets beste.

Barnelovens § 35, 1. ledd bryter imidlertid med likestillingsprinsippet; *”Når foreldra ikkje er gifte eller bur saman, jf. § 39, har mora foreldreansvaret åleine.”*

Dette er ikke til barnets beste.

Barneloven bør her signalisere likestilling også overfor vordende fedre og mødre, og ansvarliggjøre begge kjønn om hva samfunnet forventer av dem som skal blir far og mor til et barn.

Et viktig prinsipp i norsk rettspraksis har alltid vært at det er den part som påberoper seg en særrett som har søksmålsbyrden. **F2F mener lovens hovedregel må være felles foreldreansvar uansett samlivsform.** Da blir søksmålsbyrden snudd. Det er den part som mener det ikke er til barnets beste at foreldreansvaret er felles som må påberope grunnene for dette.

Barneloven blir da mer i samsvar med FN's konvensjon om barns rettigheter av 20. november 1989 Art. 9, 1. ledd. som i utgangspunktet påbyr partene (statene) å sikre at barn ikke blir skilt fra sine foreldre mot deres vilje.

Barnets beste å blir revet bort fra sitt nærmiljø?

Når det foreligger felles foreldreansvar etter §§ 34 eller 35 så mener F2F det er galt å uthule innholdet etter samlivsbruddet. Paragrafene kaster blår i øynene på samværsforelder ved at § 37 tillater bostedsforelder å flytte med barnet innen landet uten at dette er blitt prøvet og vurdert av retten å være til barnets beste. 6 ukers varslingsplikt er etter vår mening for kort tid til å kunne få en beslutning i rettsapparatet. F2F foreslår å legge seg på svensk modell der alle større beslutninger må fattes av foreldrene i fellesskap når det foreligger felles foreldreansvar. Viktig med harmonisering av loven innen de nordiske land da det i vår tid hyppigere forekommer familierelasjoner over landegrensene.

Gi domstolen full kompetanse.

Konfliktteoremet er et ”catch 22” og har vært ødeleggende for mange barn i Norge. Konfliktteoremet går som kjent ut på at når konflikten er så stor at den ender i rettsapparatet så kan ikke foreldrene samarbeide, hvilket er en forutsetning for delt bosted.

Dette n rer oppunder konflikten mellom partene. Krangel mellom mor og far er til barnets verste, ikke beste.

Barneloven bør derimot virke konfliktdempende. Lovforslaget åpner kun for at retten i **s rlige tilfelle** kan beslutte at barnet skal bu fast hos begge foreldre. Er komiteen oppmerksom på at dette motiverer i sterk grad saksøker i retten til å snakke negativt om saksøkte og tilsvarende positivt om seg selv? Listen legges for høyt til å våge å snakke pent om motparten.

Ved å gi domstolen kompetanse til å foreta en helhetsvurdering og falle ned på delt bosted n r den etter nøye overveielse mener det er til dette barnets beste i den foreliggende sak, så kan påstanden nettopp være "delt bosted" og partene kan tillate seg å snakke positivt om sin motpart. Hver av dem kan hevde at både mor og far er gode omsorgspersoner for barnet. Dette senker konfliktnivået. Det er til barnets beste.
